

P. G. C. Jensen: Jeg plejer ellers ikke at tage Ordet i Sager om Fiskeri, men jeg maa tilstaa, at det var mig umuligt at forholde mig tavs overfor det Forslag, som her er stillet til Affattelse af § 6, altsaa vedrørende Aalegaardsfiskeriet. Thi jeg finder, at denne Paragraf overgaar alt, hvad jeg hidtil har set af daarlig og urigtig Affattelse af et Lovforslag, og at den i sin Tendens er det mest forkerte, man efter min Mening kunde opstille. Jeg skal i saa Henseende først tillade mig at gøre opmærksom paa, at den er overordentlig uheldigt affattet, fuld af Gentaalser og Modsigelser. Jeg skal indskrænke mig til at nævne en saadan Ting som denne, at naar der er Spørgsmaal om at indbringe en Sag for Nævnet, staar der i et Stykke, at den, som føler sig forurettet, kan „indbringe Sagen for vedkommende Aalegaardsnævns Formand“, hvilket jo er tydeligt nok og fuldkommen tilstrækkeligt, men ikke desto mindre staar der i næste Stykke, 5—6 Linier senere, at „Nævnet tilkaldes af Klageren ved Henvendelse til Formanden“, altsaa akkurat det samme, som er sagt lige i Forvejen. Der staar endvidere i 5te Stykke, at „den til Fiskeri med Aalegaarde berettigede er pligtig til, saafremt han i det paagældende Efteraar vil benytte sin Aalegaardsret, inden 1. August at have udsat den yderste Hovedpæl“ osv. Hvis altsaa en Aalegaardsejer først udsætter sine Ruser og andre Redskaber den 2. August, vil han efter Ordlyden slet ikke have nogen som helst Ret til Aalegaardsfiskeri det Aar. Der staar: saafremt han vil benytte den i det paagældende Efteraar, skal han have udsat Ruserne den 1. August; har han ikke det, kommer han først den 2., har han overhovedet ikke nogen Ret. Saadanne Ting kunne dog ikke skrives i en Lov. Meningen er naturligvis ogsaa en ganske anden. Meningen er, at man vil stille visse Fordringer til Angivelsen af, hvad vedkommende agter at gøre, det vil man for senere Kontroversers Skyld, altsaa af Hensyn til mulig Strid om Fiskeriet. Men det staar der slet ikke. Kystejeren har overhovedet ingen Ret til at udnytte det, hvis han ikke udsætter sine Ruser inden den Tid, der er anført.

Det særede 1ste Medlem for 9de Kreds (la Cour) kom ind paa Spørgsmaalet om, hvorledes Stillingen blev for de fri Fiskere, som ikke inden den 1. August havde sat deres lyse Flag op og derved antydet, hvor de agtede at anbringe deres Redskaber. Han spørger — og det forekommer mig med fuld Føje —, hvorledes vil det gaa,

naar den fri Fisker, der ikke har stillet sine Flag op inden den 1. August, kommer hen sidst i September eller Oktober og lægger sig lige foran en Aalegaardsejers Ruse? Hvad vil der saa ske? Skal Aalegaardsejeren gaa til Nævnet, eller skal han gaa andetsteds hen, og da navnlig til Fogeden? Efter Paragraffens øvrige Bestemmelser maatte man antage, at han skulde gaa til Nævnet. Men det ærede Medlem var inde paa det Spørgsmaal, om han virkelig var udelukket fra at gaa til Fogeden i saadanne Tilfælde; thi naar der staar, at Fiskerne skulle afmærke deres Redskaber inden den 1. August, maa man tro, at naar han først afmærker dem efter den Tid, har han overhovedet ingen Ret. Det kan imidlertid blive et Tvivlsspørgsmaal. Men saa staar der om disse fri Fiskere, at indenfor de nævnte Tidsfrister „maa“ de afmærke, hvor de agte at anbringe deres Redskaber. Hvad vil det sige, at de „maa“ gøre det? Der staar ikke noget om, at det er en Forpligtelse, og der er ikke angivet nogen Følge af, at de *ikke* gøre det. Saaledes er Lovforslaget helt igennem; hele denne Paragraf er helt igennem fuld af Modsigelser, som det vilde være umaadelig vanskeligt selv for retskyndige Dommere at komme igennem. Hvorledes det ulykkelige Nævn skal klare sig, det skal jeg lade ligge! Det vil blive meget slemt, og det vil medføre en Mængde Ulejlighed og megen Strid. Men der er med Hensyn til Realiteten meget værre Ting i dette Forslag. Der staar, at efter at Sagen er afgjort af Nævnet, skal denne Afgørelse kunne appelleres til Overnævnet, og hvis saadan Appel finder Sted inden Forløbet af 3 Døgn, forblive de hidtil faktisk bestaaende Forhold uforandret gældende, indtil Overnævnet har afgjort Sagen. Hvad vil det nu sige? Der er f. Eks. en Aalegaardsejer, som har sat sin Aalegaard ud, og saa kommer der en Fisker, som gør ham Skade. Aalegaardsejeren klager til Nævnet. Nævnet afgør Sagen og siger, at Fiskeren har ikke Lov til at være der. Fiskeren appellerer saa til Overnævnet inden 3 Døgn, og saa staar der med tydelige Ord, at saa længe indtil Overnævnet er færdigt med sine Overvejelser, forblive de hidtil faktisk bestaaende Forhold uforandret gældende: det vil sige, den fri Fisker tager alle de Aal, han kan faa i den Tid. Det kan være et Par Maaneder, inden Overnævnet er færdigt, men han kan stadig holde sig paa Fiskestedet og tage Aalene fra Aalegaardsejeren. Der kan saa idømmes ham en Erstatning bagefter, men